

THE NIGHT

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: இரவு

GILLETTE 20 – NANDO THE SCRIBE

ஆம், அந்த இரவும் நாங்கள் தனியாக இருந்தோம். நாங்கள் இருவர் மட்டும். நானும் ஆயிரம் போர்களின் என் துணையும் – எதிர்பார்ப்புகளை ஒருபோதும் ஏமாற்றாதவன், எப்போதும் நான் நல்ல அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்த அனுமதித்தவன். ஒரு கூடுதல் மதிப்பு, அந்தப் பங்குக்காக நித்திய அங்கீகாரத்துக்குத் தகுதியானவன்.

ஆனால் கவனம் – நான் ஒரு நாயைப் பற்றிப் பேசவில்லை. அவன் பெயர் D என்ற எழுத்தில் தொடங்கினாலும்கூட. ஆஹாஹாஹாஹா.

இன்னும் எத்தனை சந்திப்புகள் எங்களுக்கு நடந்திருக்குமோ, யாருக்குத் தெரியும். எத்தனை நாடுகள், கூட்டமான இடங்கள், வெறிச்சோடிய இடங்கள். ஆனால் இப்போது கண்களை மூடும் நேரம். அன்றைய நாளின் உணர்ச்சிகள் பல. அழகை, இனி இல்லாதவர்களுக்கு நன்றி சொல்லும் ஒரு வழியாக மாறியிருந்தது.

மதியம் ஒரு கல்லறைக்கு அருகில் சந்தித்த ஓர் ஆசியப் பூ விற்பவரின் இருப்பு, என்னை 1990-களின் ஒரு நினைவுக்குக் கொண்டுசென்றது.

Tihany ஓர் இளம், அழகான பெண்; Hanoi-இல் ஒரு விபச்சார விடுதிக்குள் இருந்தாள். அன்று அவள் அதைப் பார்வையிட என்னை அழைத்துச் சென்றாள் – தன் பணியிடத்தைக் காட்ட. அவளுக்கு அது New York-இல் One Liberty Plaza-வின் 54-ஆவது மாடியிலுள்ள வணிக மையத்தைக் காட்டுவது போன்றது. அவள் எந்த வேறுபாட்டையும் காணவில்லை.

அவள் பெருமிதம் கொண்டிருந்தாள். அந்த இடத்தில் மகிழ்ச்சியாக இருந்தாள். அதைத் தகுதியால் சம்பாதித்திருந்தாள், அந்த

நிறுவனத்தின் முன்னாள் தலைவியான தன் அம்மாவைத்
தோற்கடித்திருந்தாள். ஒரு சிறந்த குடும்பக் கட்டமைப்பு என்று
சொல்லலாம் – ஏதாவது ஒரு பதிப்பகத்தின் ஊழியர்களுக்கு.
அவள் என் கையைப் பிடித்து, என்னை உட்கார வைத்து, எனக்கு ஓர்
எலுமிச்சைத் தேநீர் கொடுத்து, சொன்னாள்:

Nando, எப்போதும் நினைவில் வை – ஒரு போருக்குள் நடக்கும்
தாக்குதல்கள் ஒருபோதும் உடனடிப் பதில்களை விரும்புவதில்லை.
உணர்ச்சிப்பூர்வமானவை அல்ல. எதிர்வினையானவை அல்ல.
காத்திருப்பு மட்டுமே. பகுத்தறிவும் தர்க்கமும் கொண்ட
நடத்தையின் மகளான காத்திருப்பு; அங்கே வெற்றி மட்டுமே உன்
ஒரே கூட்டாளி. வெற்றிதான் உனக்கு இன்பத்தையும்
மகிழ்ச்சியையும் தருகிறது. பெரும்பாலும் எந்த விலையையும்
கேட்பதில்லை. அவள் அதை அன்புக்காகச் செய்கிறாள். உன்னைப்
போன்ற ஆண்களுடன் நாங்கள் செய்வதுபோலக் கொஞ்சம்.

அந்தச் சிந்தனை ஆழமானது. அதை ஜீரணிக்க எனக்கு நேரம்
பிடித்தது – பூமியின் கடைசிப் பெண்ணின் அறிவைவிட என்
அறியாமை எப்போதும் மேலோங்கியது என்பதைக் கருத்தில்
கொண்டால்.

நான் புன்னகைக்கத் தொடங்கினேன். அடுத்த அறையிலிருந்து என்
மனைவி, நான் எதைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறேன் என்று கேட்டாள். நான்
என்ன பார்த்தேன் என்று.

அது வெறும் ஒரு பேய்தான் என்று அவளிடம் சொன்னேன்.

ஓர் இரவுக்குள் இருந்த பேய்.

Nando